

ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP**C év**

1– 4 oldal

Olv.: Ám 8,4-7 - 1Tim 2,1-8 – Lk 16,1-13
 A hűtlen intéző

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket!

Nem tudom, a mai reggelen valaki gondolt-e arra, hogy amikor fölébredtünk, az azt jelenti, hogy Isten igent mond az életünkre. Isten hív bennünket! Minden egyes reggel, ami ránk virrad, az Isten hívása. Hív bennünket, hogy a kezünket összetegyük és imádkozzunk! Hív bennünket vasárnaponként ide a templomba. Nem véletlenek ezek. Az élet sem véletlen. Lehet, hogy valaki azt gondolja, hogy véletlenül született. Sajnos lehet, hogy vannak olyan emberek, akik nem azért születtek, mert akarták őket, de Isten biztos, hogy akarta azt, aki megszületett. A mai reggelen gondoljunk erre, Isten mindig hív, Isten vár és nagyon türelmes. Türelme nem fogy el.

Ezt a szentmisét jó szándéokra ajánljuk fel. Abban mindannyian egyetértünk, hogy a jó szándéokra igen nagy szükség van. Én már csak a jó szándékban hiszek. Egy ember vagy jó szándékú, vagy inkább tartunk tőle. Jó szándékú emberek lehetnek társai a másoknak, összetartozhatnak a másikkal. Azért imádkozzunk ebben a szentmisében, hogy ez a jóra való törekvés is, ami a szándékból támad, meghatározza életünket.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Nagy-nagy szeretettel köszöntök mindenkit ezen a mai reggelen, amikor egy nagyon sajátos tanítást kaptunk. Minden vasárnap valójában egy tanítási idő és ünneplés. Isten tanít bennünket és ha meg tudja érinteni szívünket, akkor van remény arra, hogy ünnepelünk is, mert ahhoz szívbéli indíttatás kell, hogy az ember ünnepelni tudjon Istennel, a másik emberrel. Az ünnepek kiesnek az életünkből. Az embereknek sokkal több szabadnapja van, mint régebben volt. Az ünneplés is mintha kimaradna az emberek életből. Ünnepek nélkül nem lehet kibírni a hétköznapiakat.

A mai történet értelmezése

Ma egy nagyon sajátos tanítást kaptunk. Nem is egyszerű értelmezni. Így is, úgy is magyarázzák a Szentírás tudósai. Nem is megyek bele ebbe a magyarázatba, inkább elmondok egy-két általános megállapítást és a következtetéseket vonjuk le ebből magunknak.

Az egyik megállapítás

Egy hűtlen intézőről hallottunk, akit Jézus megdicsér. A szentírás magyarázók próbálják széppé magyarázni ezt a jézusi dicséretet. Helye van ennek a jézusi dicséretnek, csak nagyon hosszasan kellene erről beszélgetni, hogy Jézus kijelentését értsük és ne félreértsük. A szentírás magyarázók mondják:

Abban biztosak lehetünk, hogy Jézus ennek az embernek nem a hűtlenségét, csalását, sikkasztását dicséri meg! Ez lehetetlen!

A másik megállapítás

A szentírás-magyarázók szerint ez a történet elsősorban nem arról az emberről szól, aki hűtlen volt, hanem a gazdáról. *Ez már valójában elvezet bennünket a példázat megértéséhez!*

A történet nem a hűtlen intézőről szól, hanem a gazdáról!

A mai történet fontos üzenete

A mai evangéliumi részt össze kell kapcsolni a múlt vasárnapi üzenettel. Múlt vasárnap a tékozló fiúról halottunk. Annak a történetnek is jobb lenne ezt a címet adni: „A jóságos atya története.” De maradjunk ennél: a tékozló fiú történetéről hallottunk. Ezzel párhuzamosan a szentírás-magyarázók között van egy valaki, aki azt mondja, hogy ez a tékozló intéző története. Ez máris picit közelebb visz a történet értelméhez. A tékozló fiú történetében és ehhez csatlakozva, ennek a történetnek is a középpontjában az a valaki áll, aki a másik oldalon van. Nem a tékozló fiú, meg a tékozló intéző a főszereplő, hanem az atya: a tékozló fiú apja, a tékozló intéző gazdája. Itt gondoljunk arra, hogy gazdánk az Isten! Ez azért lényeges, mert ebből levonhatjuk ennek a történetnek fontos üzenetét:

Isten szemében az ember mindennél fontosabb!

A tékozló fiú az atyjának mindenkinél fontosabb! Nem a javak, nem azok, amikre oly nagyon törekszünk, amiket szeretnénk megszerezni, amiket szeretnénk magunkénak tudni. Nem! Nem ezek a legfontosabbak, hanem a gyerek, a tékozló fiú, aki apjának mindenét eltékozolta, ami igazából nem is az övé volt. Amikor apja átadta neki, akkor már azt tehetett vele, amit akart. Itt is minden a gazdái, de rábízta az intézőre.

Mindkét esetben főszereplő az Isten, mert az ember nem mérhető a javakhoz. Bármennyire is beleszerettünk a javakba, bármennyire is fontosak bizonyos mértékig a javak, hanem az ember. Ebben az esetben is az, hogy ez a tékozló intéző **megtért**. Rádöbbsent valamire, rádöbbsent arra, hogy mások is bajban vannak, csak ők állandóan bajban vannak, ő meg most került csak bajba. Ő addig úgy gondolta, hogy minden rendben van, minden tökéletes. Rádöbbsent arra, hogy a bajban ismerszik meg, hogy az emberre hogyan gondolnak.

A gazda nem a hűtlenségét, nem a tékozló magatartását dicsérte, hanem azt, hogy rádöbbsent arra, hogy életének mi az értelme!

Összetartozni a másik emberrel, aki szintén bajban van.
Most nem azzal kell itt foglalkozni,
hogy milyen csalásokról volt szó.
Nem ez a lényeg, mélyebben van az üzenet!
Magára döbbsent, magára eszmélt ez az ember!
Másképpen látta azokat, akik adósok voltak!

***Ez az egyik üzenet:
Az ember fontos az Istennek - nem a javak!***

A másik üzenet

Az ember bármilyen messzire megy, visszajöhet. Mondhatnám, a keresztyénység a visszatérők Egyháza. A keresztyénység a megtérők Egyháza. Múlt vasárnap elméltünk erről. Milyen sokan vannak, akik úgy gondolják, hogy nekik nincs szükségük arra, hogy ide betérjenek, hogy betérjenek egy templomba, hogy odaforduljanak az Istenhez. Úgy gondolják, hogy ők

mindezek nélkül, Isten nélkül, hívő közösség nélkül, emberi közösség nélkül meg tudják oldani az életüket.

***Ez a történet arról szól,
hogyan a kereszténység a megtérők közössége!***

Senki se tökéletes, senki se büntelen. Van, aki ezt belátja, van, aki nem. Akik ide bejönnek, remélem mindenki, aki itt van, tudja, hogy nem tökéletes. Ez független attól, hogy mások hogyan vélekednek rólunk. Egyébként rosszul vélekednek rólunk, múlt vasárnap beszéltem erről. Magukat jobbnak tartják, mint minket. Mi azért csúszunk-mászunk a templomban, mert mi olyan rosszak, olyan bűnösök vagyunk. Mondjanak, amit akarnak, gondoljanak, amit akarnak.

Mi tudjuk,
hogyan nem vagyunk tökéletesek!
Mi azt is tudjuk,
hogyan ez a kereszténység befogad!
Akit befogadnak, annak megmenekült az élete!

A keresztény közösség nem a tökéletesek közössége, az emberi társadalom sem. A társadalom minden baja ebből származik, hogy nem vagyunk tökéletesek. De az egészen nyilvánvaló, hogy aki isteni értékekhez igazodik, – hallottuk ma, a főparancsolat az istenszeretet és emberszeretet parancsolata – mondjon mindenki, amit akar, ezek az emberek mindenről másképp vélekednek. Néha nagy esések vannak, néha botrányos dolgok is vannak, ilyenkor fölháborodik a világ, hogy a keresztények ilyenek. Ez nem válik a javunkra! Ők ezt naponta teszik, az nem számít.

Minket keresztényeket többre hívott az Isten,
hogyan segítsünk az embereknek,
példát adjunk az embereknek,
összetartozunk szeretetben az emberekkel!
Ez az üzenete a mai evangéliumnak!

A mammon, a vagyon, a pénz

Azzal kapcsolatosan amit hallottunk: a mammon a vagyon, a mammon a pénz! Nem szolgálhattok a mammonnak is, meg az Istennek is. A kettő biztos, hogy nem működik egyszerre! Ez nem azt jelenti, hogy a pénz nem fontos, a javak nem fontosak.

***De az nem lehet, hogy az embernek a mammon is az istene,
meg Isten is az Istene!
Ez a kettő nem megy együtt!***

Ne mondja senki, hogy a pénz nem fontos. Néha ilyen meggondolatlan kijelentéseket is mondunk, hogy a pénz nem légyeges. Ki kell mondani, hogy a pénz hozzátartozik az életünkhöz. Mi kell a háborúhoz? Pénz, pénz, pénz. Azt nem kérdezik, mi kell a békéhez. Mi kell a békéhez? Pénz, pénz, pénz. Igen sokba kerülnek azok, akik nem tudnak dolgozni. Igen sokba kerülnek a gyerekek. Miért nem születnek meg a gyerekek? Sokba kerülnek, de van egyéb más ok is. Igen sokba kerülnek a fogyatékkal élők. Milyen sokba kerülnek az idősek, akkor is, ha azt mondjuk, hogy van nyugdíjuk, stb. Van, de mennyivel nehezebb az életvitele egy idős embernek. Mennyivel többbe kerül neki minden. Egy csomó dolog, amit egy fiatal, egészséges ember meg tud tenni, ő nem. Azt is meg kell neki venni.

Nagyon fontos a mammon, a pénz. Ezért nagyon fontos a derékhad. Ahhoz, hogy béke legyen, ahhoz nagyon fontos, hogy legyenek befektetők, nagyon fontos, hogy legyenek, akik dolgoznak, akik dolgozni akarnak, mert különben mindaz, amire szükséges a pénz, nem fog megvalósulni.

Tehát a pénz nagyon fontos, de ebben az értelemben!

***Túlzás az, amikor valaki azt gondolja,
ha ez megvan, akkor mindent megoldottunk!***

Idős otthonokban tapasztalom.
Vannak fényes idős otthonok
és ott boldogtalan idős emberek. Miért?
Mert van, amit pénzen nem lehet megvenni,
a másik ember közelségét,
a másik ember szeretetét!

Mondhatnánk a gyógyító szolgálatot, a bankok, a hivatalok működését, a különböző elárúsító helyeket is, ott egészen másképp kell fordulni egy idős emberhez, mint olyanhoz, aki meg tudja a magáét védeni, meg tudja magát is védeni. Sajátos helyzet ez. Ennyit a pénz fontosságáról.

A pénz ártalmas, átkos is lehet, de mennyi jót is lehet vele tenni!

Az ember rabjává válhat és azt hiszi, hogy ha az van, akkor minden megoldódott. Hát nem! A pénz átkos is lehet! Ha az evangéliumra gondolok, akkor ez azt is jelenti, hogy pénzen minden megvehető. De rossz ez a szó, hogy pénzen minden megvehető.

***Ha mi ezt halljuk, akkor arra kell gondolni,
hogy mennyi jót lehet tenni a pénzzel!***

Bocsánat azt mondom,
még mennyországot is lehet vásárolni pénzért.
Mert az a pénz, amivel jót teszünk,
amivel másokat segítünk,
az olyan, amit az Isten is számon tart!

Amit az Isten számon tart, az biztos, hogy a legfontosabb!

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Kérjük a kegyelmet magunk számára ebben az imádságban, hogy mindig örömmel fogadjuk el az Isten hívását. Egyre többen térjenek be a templomokba, a keresztény közösségekbe, hogy megmeneküljenek. Jobban kellene egymásra vigyáznunk, egymást segíteni, hogy jól érezzük magunkat Isten közelében, mert ettől függ a jövőnk. ***Mi Atyánk...***

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Köszönjük meg Isten érintését! Azt, hogy ma elindultunk otthonról és elérkeztünk egy templomba. Nagyon fontos! Menjünk el derűs, örvendező, jó szívvel innen. Adjuk át a helyet azoknak, akik a keresztelőre jönnek.

+ Á L D Á S +